

Як родився наш многонадійний,
То прийшли судильниці чотири,
На вікна варцабі посідали,
На дитя уважно погляділи,
Залюбки поцмокали губами,
І гарненько зажили табаки,
І собі поклали на коліна
Калитки свої неспорожніми,
І розважно, шамкаючи, звільна
Стали викладать йому дарунки.

Перша

Ось я дам йому наймення львине.

Друга

Ось я дам Адоніса подобу.

Третя

Ось я дам блискучі чорні очі.

Четверта

Я додам ще голосок носовий.

Перша

Ось я дам ораторську позу.

Друга

Ось я дам відвагу і завзяття.

Третя

Я додам ще пильність трудолюбну.

Четверта

Я додам амбіцію безмежну.

Перша

Я дам жіночку йому прегарну.

Друга

Я зроблю артистом драматичним.

Третя

Я редактором ще політичним.

Четверта

Я співцем в додатку оперовим.

Перша

Я ввіткну перо критичне в руки.

Друга

Я штовхну поезії писати.

Третя

Я дам премії йому за драми.

Четверта

Я...та ні, сього вже забагато
Для одного. З того, що я мала
Дать йому в остатнім подарунку —
Таланту, — не дам йому ні дрібки.

Написано в році 1907, досі не друковано.

зі збірки « [Давне й нове](#) »